

Om Aftenen Kl. 8 holdt Dansk Kvindesamfund og Valgretsforbundet i Forening et offentligt Møde i „City“ om Kvindens, særlig gifte Kvinders Valgret. Der var mødt saa mange Tilhørere, som Salen kunde rumme, deriblandt en Del Rigsdagsmænd.

Fru Bojsen Møller bød velkommen og foreslog Overretssagfører Munch-Petersen til Dirigent, som efterhaanden gav Ordet til følgende Talere: Folketingsmand Jensen Sønderup, Fru Nelly Hansen, Folketingsmand Alfred Christensen, Fru Vibeke Salicath, Folketingsmand, Dr. phil. H. L. Møller og Fru Louise Nørlund.

Mødet var meget vellykket, Stemningen afgjort for gift Kvindes Valgret, og da Dirigenten ved Mødets Slutning stillede følgende Resolution til Afstemning, blev den enstemmigt vedtaget uden Modsigelse:

Forsamlingen paa et af Dansk Kvindesamfund og Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund indvarslet offentligt Møde anmoder paa det mest indtrængende Regering og Rigsdag om i indværende Rigsdagssamling at gennemføre saavel gift som ugift Kvindes kommunale Valgret og Valgbarhed.

Aabent Brev til Sveriges Kvinder

ved

Fru Ann Margret Holmgren.

(Sluttet).

Det nytter ikke, at vi i det private Liv bliver behandlede med al mulig Agtelse og Hensyn af de Mænd, som staar os nær eller møder os paa vor Vej; saa længe man ikke vil give os samme Frihed som Mændene til at vælge Repræsentanter, saa længe er vi faktisk ringeagtede og underordnede. Det tjener til intet at fornægte eller at fortie det. Man regner ikke med, at vi er til! Mændene stifter Love, som angaar Kvindernes Livsinteresser, deres allerintimeste Forhold, uden saa meget som, at forlange en Udtalelse fra nogen af de mange Kvindeforeninger, vi har i vort Land.

Forstaa mig nu ret. Jeg vil ikke vække bitre Følelser eller Had mod Mændene. Hadets Sød bærer ingen anden Frugt end Tidsler og Torne. Og Had til et helt Køn vilde desuden være meningsløst.

Men, vi skal ikke dølge Sandheden for os selv. Hør, hvor Mænd fra de forskellige Partier taler om, at alle Medborgere igennem deres Forslag skal faa Stemmeret paa en retfærdig Maade. — „Alle Medborgere.“ Vi er altsaa ikke

Medborgere. Men hvorfor kræver man saa Skat af os?

Og hør f. Eks. Statsminister Staafts iøvrigt fortræffelige Udtalelse om, hvad der er Hovedsagen i en Stemmeretsreform, som vil give almindelig Stemmeret: „At hele den store Hovedmasse af Folket, uden Hensyn til Fattigdom eller Rigdom, skal ved Valg komme til at deltage i Bestemmelser over Landets Anliggender.“

Vi, som udgør Halvdelen af Folket — vi, som føder Landet hver Søn, hver Datter — vi hører ikke til Hovedmassen af Folket! Er vi da ikke en Gang Folk?

Eller hør, hvad en af de mest konservative Mænd skriver, efter at have anbefalet proportionelle Valg: „Vi vil give Stemmesedlen i Haand paa hver (oførvitlig) svensk Mand. Vi vil Retfærdighed mod alle, mod Mindretal saa vel som mod Flertal. Uret mod ingen.“

Vi Kvinder hører altsaa hverken til Mindretallet eller Flertallet? Hvorhen hører vi da? Jo, vi er „ingen“, denne ingen man gør Uret mod!

Saaledes er det. I det officielle, politiske Sprog behandles Kvinden lig med Nul. Mændene tænker ikke et Øjeblik paa, at dette indeholder Foragt for os. Tvertimod, de fleste Mænd mener sig at sætte Kvinden meget højt. Og det er ærligt ment. De ser i os Hjemmets gode Genius. De beundrer vor Selvpofrelse, vor Hengivenhed og vor Æmhed. De kan „bære os paa Hænder“; men de kan ikke forstaa, at de tænkende blandt os dog aldrig bliver fuldt tilfredsstillede og lykkelige, saalænge vi ser og ved, hvor underordnet Kvindens Stilling i det hele er; de kan ikke forstaa, at vi lider ved ikke at eje de samme medborgerlige og statsborgerlige Rettigheder, som hæderlige Mænd.

De ved det maaske ikke — gør sig det maaske ikke klart — men de ser ned paa Kvinden som Slægt, som Helhed betragtet af ældgammel Vane, helt fra den Tid, da Legemsstyrken var det eneste, som ansaas for at have virkelig Værdi hos et Menneske.

Vi rejser os mod dette forældede Syn paa Kvinden ved at kræve at blive sidestillede med Manden. Kvindens Stemmeret er det, som skal skabe Agtelse mellem den mandlige og den kvindelige Slægt.

Vi Kvinder er ligesaa lovlige og gode Medborgere som Mændene og ligesaa nyttige Medlemmer af Samfundet som de. Der er ingen Grund til, at man skal mistro og ringeagte os.

Og det er demoraliserende for os selv at lade os ringeagte, ligesaa demoraliserende, som det er for Manden, at vi lader ham ringeagte os.

Vor Petition gælder en stor Idé: at vinde